

VÉRERŐS JANKÓ

A dohánygyár.

Belefujtak a nagy kürtbe
„Pécsi Hirlap“, „Pécs“, „Fünfkirchner“
S úgy ütötték a nagy dobot,
Hogy majd süket lett az ember.

S aztán miért volt e hü-hó?
Hát biz dohány-fabrik kéne,
Ezt szeretnék fölépíteni
A városnak közepébe.

Csak a „Jankó“ nem szól semmit,
Hja! meg van a szüz dohányya,
S most a többi kollegákhoz
Igy beszélhet fumigálva:

„Jó uraim, hü kollégák,
Ugy is füstös ez a város,
Mit akartok? — megfulladunk!
Ha eljön a dohánygyáros.

Hogyha jobban csibukozunk
Még nagyobb füst lesz ezután,
S előre is jövendülöm:
Bagó-tenger lesz az utczán!“

Mukimirek-bég.

Felelős szerkesztő:
Dr. MUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 ft 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadó-hely:
Szecsenyi-tér 12. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

Pandant=képek

t a v a l y v a g y é s i d é n .

Királyi táblát nekünk!

A kormány a kir. táblát 12 vidéki táblára osztja, most az elosztás tervén dolgozik, hogy mely városok kapjanak táblát.

Minden ok és körülmény amellet hangzik, hogy az egyik táblát városunk kapja meg.

Városunk központja egy nagy vidéknek; dominálja az egész Dunántúlt, s így lehetetlen, hogy földrajzi fekvése és szellemi fölénye mellett e város mellőztessék!

Egyéb tekintetek is amellet szólnak, hogy ez a legalkalmasabb hely egy olyan kiváló testület befogadására, mint egy kir. táblai birói kar. Van e városnak virágzó kereskedelme, ipara, vannak gyárjai, vasutai, melyek a világ minden táját összekötik velünk s így egy nagy vidék ide utalható.

Olyan olesó piac az egész országban nincs, mint nálunk s a folyton nagyobbodó kínálat folytán még nagyobb lesz.

Szóval: nincs a Dunántúlon olyan kiváló, minden tekintetben rendezett viszonyok közt levő város, mely nagyobb joggal követelhetné a királyi táblát, mint a miénk!

Dohánygyárat nekünk!

A kormány a jövő ében dohánygyárat állít föl azon vidékeken, a hol a phylloxera folytán a szőlők elpusztultak.

Minden ok és körülmény amellet hangzik, hogy az egyik dohánygyárat városunk kapja meg.

Városunk nagy bortermelő város, melyet immáron a pyloxera tönkre juttatott, sokkal tönkérebb, mint bármely más várost, s így lehetetlen hogy a miniszter szive megne essék rajtunk szegény koldusokon.

E pusztulás mellett még az a vigasztalásunk sincs, hogy a kenyéretől megfosztott népmás uton-módon kenyérhez juthasson. Kereskedelmünk, iparunk és pang, gyáraink nincsenek, ahol a nép munkát kaphatna, s mindez azért mert vasut dolgában is teljesen el vagyunk zárva a nagyvilágtól; vasut hiányában sem a kereskedelem sem az ipar nem virágozhatik.

Ehez járul az, hogy piacunk is a legdrágább az országban, amit még a tehetősebb osztály is megérez, hát még a szegény munkásosztály!

Szóval: nincs a Dunántúlon olyan nyomorult, koldus város, mely jobban rászorulna a kormány által kilátásba helyezett alamizsnára, mint a miénk!

Invokáció.

— Az önkínzó-kör ez évi működésére. —

*Dalra ifjak, hős vitézek!
A levéltár megnyílt,
Áldozva a szent költésnek,
Fújjuk meg a fűzsiport,
Zengjen a „nagy drukról” lantunk,
Mely régóta testvérünk,
S a „vargáról” melyet fogunk,
Ha otthon nem készülünk.*

*Lányról, borról írni: semmi
Meggdalolták sokan már;
Ily témákról újra zengni —
S fűzfásipba fújni kár.*

*„Ostornyélről”, „bajszpödrőről”
Zengjen tehát énekünk,
S a „vargáról” — és „szüretéről”,
Melyet ritkán élvezünk.*

*Ha pedig az ős témáról
Akar írni valaki;
Lopjon szépen Lécayból:
„Sz művét azért adta ki!
„Plágiummal” ha cádolnak,
Az is a mi előnyünk,
Mert akkor a jó írónak
Eszméivel egyezünk.*

Dr. Aurisztus.

A kis csacska.

Férj: (nejéhez) Ki akornám a fogamat huzatni, de nem tudom kivel lenne jobb: az orvossal-e, vagy pedig a borbélylyal!?

Gizike: A doktor bácsival huzasd ki, papa! A mamának se fájt, mikor az húzta; mert még nevetett is hozzá! Meglátod majd csak odahajol hozzád, megfogja a fogával a te fogadat, mint a mamánál tette, s azután egy-kettőre kint lesz!

Pillangók.**Vér és bor.**

Ki a hazért ontja vérét,
Vértanuságban leli bérét,
S ki borát ontja jó barátom,
Annak jutalma egy — mandátum.

Álszentek.

Sokan azt csodálják, hogy vannak rossz lények,
A kik mégis mindig csak jóról beszélnek,
Pedig nem is csoda, hisz nem ujság ez itt,
Hogy még az ördög is szent re hivatkozik.

A tiltott boldogság.

A tiltott boldogság mért pillanatnyi,
Ha már a csók varázsa oly csodás?
Mert elveszi javát az édességnek
A másik percz — ajtókopogtatás.

Kard és nyelv.

A kit karddal sebeznek meg,
Gyakran megesik,
Hogy keserű mediczina
A seben segít.
De kit egyszer asszony nyelve
Sebez a sziven,
Azon többé nem segíthet
Semmi — semmisen!

Költészet — próza.

Későn, korán gondolok én
A szép angyal-főre;
Mégis mégis egyre kérdem:
Mi hasznom belőle?

Csiriz Petyi

védelmébe veszi Buczskót.

Furcsa! Erőnek erejével azt fogják rá a mi szegény rendőreinkre, hogy durva, udvariatlan emberek. Ez pedig nem áll. Én legalább ahányszor csak láttam, mindig először engedik be az ajtón azt — a kit bekísérnek.

Baka-nyelven.

Káplár (a regrutához): Hát öcsém — infanterist Púzsza — megtudnád-e mondani, hogy mi az a sarzsi?!

Inft. Púzsza: Jelentőm alásan, nem tudom megmondani!

Káplár: No majd én megmagyarázom, csak jól hallgass ide...! Hát tudod a sarzsi az olyan katoná, a kinek csillagja van és a kinek mindenféle parancsát teljesíteni köll, mert másképen lesz kurtavas!... Értöd?

Inft. Púzsza: Igenis értöm!

Káplár: Hát pl. mit csinálnál te most, ha a kapitány úr azt parancsolná, hogy massirozz föl az égbe?

Inft. Púzsza: (Hallgat.)

Káplár: Szamárvagy!... Hát fölmennél az égbe, oz'tán hoznál nekem három virzsinya-szivart! Értöd?

Inft. Púzsza: Igenis értöm!

Pech . . .

Volt nekem egy szép kis lánykám,
Olyan kedves, olyan szende;
De hiába a kicsinek
Hamis volt a szive, lelke!

És én szörnyü fájdalomban
Befordultam egy csárdába,
Hol az új bor adott is írt.
Szivem nehéz bánatára!

Kiöntöttem kesercemet,
Megátkoztam a világot!
No meg persze a csalfa lányt,
S a csintalan, gonosz Ámort!!

... És ez mit tett...!? Bosszujában
Ahhoz a kis lányhoz szárnyal
S összehozza az én gazdag,
Nyolczvanéves nagybátyámmal...!

S addig-addig incselkedett,
S forgalódott jobbra-balra...
Mig hozzájuk a nagy égből
A kis Hyment is lecsalta!

S hogy bosszuja teljes legyen,
(Ez a bibe!) ráadásul
Házukhoz még a golyát is
Elhozatta Áfrikából!!

Pönöge.

A mitől a papa retteg.

— Szerfölvött vig komédia, 2 felvonásban. —

Személyek:

Özv. Szökehalmy Muki, tényleges családapa.

Szidi, leánya.

Kőváry Viki, intrikus, Szidi imádottja.

(Hordárok, rendőrök, nép, ég és föld stb. stb.)

I. Fölvonás.

(Szinhely: egy élénk utca. Az ég borult, ásitozó felkők repkednek rajta; Amtmann Karcsi beleütődik egy szunyókáló rendőrbe; kölcsönös bocsánatkérések.)

Hordár: „Kivánja az ur, hogy haza vigyem?“

Viki: (szólni akar, de eszébe jut, hogy hölgyé az elsőség).

Szidi (észreveszi Viki habozását): Oh!!

Viki (mélázva): Sajnos, igazad van, én egyetlen szerelmem!

Szidi (siránkozva): Oh, Viki, kedves Viki, a papa nem engedi, hogy a tied legyenek.

Viki (elborul, magában): Klakk! — azon majd segítünk.

Szidi (páthoszszal): Pedig ha a tied nem lehet . . . láttad már a pisztolyomat . . . ?

(Az utcán zürzavar; az emberek tömörülnek; Karcsink nagy hangon az orrát fujja. Rendőr: „Magának nincs joga trombitányi, mikó én itt vagyok, (K. meglapul) — magik meg oszójának fő.“ Az erélyes szavakra a tömeg elemeire bomlik.)

Viki: Nem, te nem fogsz meghalni, neked nem szabad meghalnod; — (könyezik és könye a csatorna vizével egyesül). — De hát mit is csináljunk? (gondolkodva orrára böki ujját). — Hopp, megvan! Hát most figyelj rám kedveském. Papád megengedte, hogy a Szepesi-szobor javára rendezendő műkedvelő előadáson együtt szerepeljünk. Az a darab tragédia; lényege ha-

sonlit a mi ügyünkhöz. Nos hát, az átkot, mely a te szerepedben van, én úgy formulázom

($\frac{1}{4}$ óra szünet; Viki részletesen kifejti tervét. Szidi arcza kiderül; a felhők oszladoznak. Hordár: „Bernát bácsi, de jó a sült tök.“ Bernát: „Azt otthon kő mögönny.“ Hord.: „De hiszen már megettem.“ Bern.: „Há akkó czikker, ho'n nem őszi mög otthonis.“ Általános derültség.)

Szidi (miután a tervet megértette): Nagyszerű! Dicső!!

II. Fölvonás.

(Díszes terem háttérében színpad; körötte elegans közönség, köztük Szökealmi Muki papa. A színpadon Szidi, mint a „Három garas meg egy fél“ cz. tragédia Lucziája széken ül; előtte térdel Viki, mint ugyanazon darab Nácziája.)

Szidi (átkozódva): Hol vagytok hát ti istenek . . . ?

Viki (súgva): No, szivecském, most jó a mi ügyünk. Bátorság!

Szidi (súgva): Ne félj! (fönn):

. . . . Miért teremtettétek a szívet,
Mely csak szenvedni és szeretni tud?
Szakadj meg hát, te bánatos kebel;
Szünj meg dobogni, fájdalom szive,
Ha nemzöd zsarnok, gyilkos mostoha,
S nem enged boldogulni azzal, kit szeretsz!

(A közönség könyekbe tör ki; több nő elájul. Egy hándlé körüljár és zsebkendőket árul.)

Muki papa (elfogulva): Mily érzelem, Istenem, mennyi hűség! (könyezik).

Szidi (folytatólag):

. . . . Én meghalok, a bűn apámat terheli.
Mit válaszszak, pisztolyt, ciankalit?

Viki (felugrik):

Pisztoly az én agyam roncsolja szét;
Oldott gyufát igyál, czukrozva jól,
Imádott ajkad, hogy ne érezze
Kesernyét

(A közönség zokog; az urak kalapjukat vágják a földhöz; a nők levegőjüket tördelik.)

Muki papa (fönhangon jajgat): Én Istenem, mennyi szerelem, milyen figyelem, és nem lehetnek egymáséi. (Kivesz a zsebéből egy tajtpipát és emlékül benyújtja a sugónak).

Viki (folytatólag):

Mondjunk el egy imát szerelmem!
Imádkozzunk a gyilkosunkért,
A mig a föld porát tiporjuk!

Szidi (kezait összetéve):

Halld hát meg Isten, ájtatos imám!
— Átkozd meg azt, ki minket elvetett,

Veszitse el, mit legjobban szeret!

Apám, öröm ne érje ajkadat,
Törjék el mindenik pipád, korhadjon el
Minden dohányod iziben!

Legyen még öt-hat magzatod,

S ha lány: maradjon vén leány,

Fiad meg mindegyik csuhás barát!

(A közönség rohan kifelé; több hang: elég, elég!)

Muki papa (elsápad, remegve fölkel és a színpadig tántorog): Szidi, Szidikém, ne izélj már, hiszen én nem ellenzem

Szidi (tovább szaval):

Legyen még ötször özvegy, és
Nősüljön ötször újra meg! . . .

Muki papa (fölrohan): De hát édes lányom, hiszen odadlak én a Vikinek, ha mondom; hagyd hát abba ezt a pogány átkozódást, hiszen ha ez mind megfogamzik rajtam! (ájulni készül) . . .

Szidi (súgva): De atyus, hiszen csak komédiáztam; most nem volt maga az én drága papuskám.

Muki papa (eszmélve): Tudom, tudom! (félre): Huh, ha valaha ily átok teljesülne rajtam!

Viki: Aztán igazán az enyém lesz a Szidike?

Muki papa: Becsületelem szentségére fogadom.

Szidi: Oh atyuskám, édes jó atyuskám!

Viki (félre): Hahaha! Ez aztán sikerült.

A függöny legördül.

Don Silvio.

Gyógyszertárban.

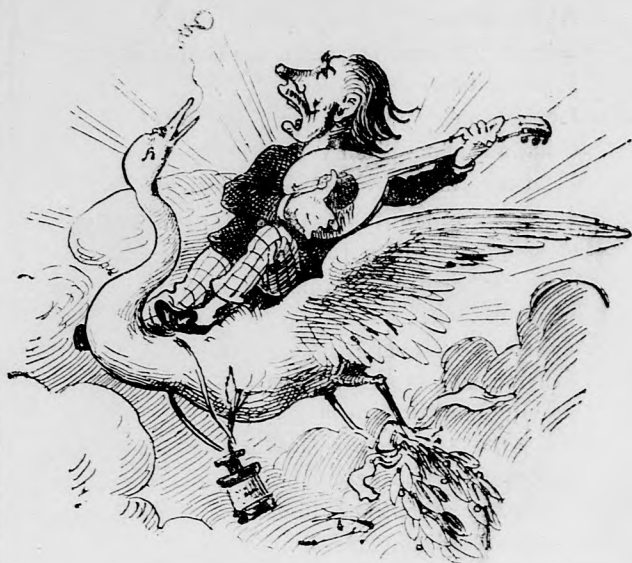
— Parancsol nagysád?

— Fogport kérek.

— Milyen tetszik? Rózsaszínű, fehér vagy fekete?

— Igen, feketét kérek, mert meghalt a nagynénim.

Agg szüzek dala.

Rákos rákos hová lettél dallam után

Amtmann Károlytól.

Ifjuságom hová lettél
Szépségem de hamar vesztél
Vérzik szívem és felkiált
Mert oly hamar tőlem elvált.

A' még szép, fiatal voltam
Imádok környeztek folytan
Ha azokat kínozhattam
A világerért ezt nem adtam.

Hányszor csiptek ifju korban,
Leszittam ezért mind sorban,
Bár csipne most meg egy engem'
Oda adnám érte ingem'.

Vagyok most egy alte Schachtel
Se nem Lerche, se nem Wachtel,
Nem szeret most senki belém
Kutya sem jó közel felém.

Hányszor kérték meg kezemet,
Térdelve hányan kegyelmet
Mindannyikat figymáltam én
És így lett belőlem egy vén.

Ifjuságom hová lettél
Szépségem de hamar vesztél,
Csak jönne már most egy férfi
Hozzá fognék én most — und wie!

Az sokkal jobb.

Háziasszony: (a szolgálóhoz) Zsuzska, mi ma egész nap nem leszünk idehaza, azért te majd magad fogsz ebédet főzni! A kamrában van burgonya, készíts löle főzeléket!

Zsuzska: Csókolom a kezit, úgy is csak én eszem belőle, hát azért csak inkább *csuzpajznak* csinálom meg, mert azt jobban szeretem!

Személyi hírek

Szintaxy Tak-sony latinnyelvbukonecz és párba-j premiere-segéd ma ünnepélyesen megbérmáltatik. — **Nyikorgó** Bendő díjnak torkán tegnapelőtt egy halszálka akadt meg. Föl vagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy a halszálka véletlenül abban a pohár vízben lehetett csak, melyet Nyikorgó ur akkor megivott. — **Buczko** Bernát városi szab. kir. rendőr tegnap a bal lábáról a jobb lábéra nehezkedett.*) — **Palucesk** Simeon kulcsörzeményes lakoszidnok Czirmosa családi örömknek néz eléje. — **Zebenyák** Venczicsko házánkfia, bögrészeti vándortanár Trencsinbul városunkba érkezett.

☉ **Eltördelt hírek.** Az új hercegprimás kedden tartotta hivatalos szemléjét a helybeli kaszárnnyák fölött. — A bányaigazgató szerdán vezette oltárhoz

*) Nehogy a nyájas olvasó azt higye, hogy e hír ismétlése egy félévelőtti hasonló hírünknek, sietünk kijelenteni, hogy ama hír szerint Buczko úr akkor a jobb lábáról nehezdedett a balra. — **A szerk.**

Prielle Kornéliát. Az esküvőn a prologot Várady Antal húzta kivilágos kivirradtig. — Dulánszky Nándor megyés püspökünk városunkba érkezett sógora Apponyi Sándor gr. társaságában, ki helyét Pécsről a kamara területén belül állásába visszahelyezni rendelte. — Csáky közoktatásügyminiszter fölöttes hatósági részéről már kilencz ízben rendbirsággal fenytetett; előnyére tudja be azonban a határozat megokolása, hogy csak két helyen szándékozik dohángyárat állítani u. m. Áta, Vókány, Szászvár és Szalatnak községekben, ahol Wenkheim báró arczképét nagy ünnepélyességgel leplezték le. — A város hatósága köszönetét fejezte ki Schmidt Frigyes báró híres dómépitőnek, ki ez alkalommal a zenevilágban közfigyelmet keltett „Cavalleriana rusticana“ című dalművéből az „intermezzo simfonico“ részletet fogja előadni contrabasson. — Vasárnap délután szörnyű verekedés folyt le, mert Minden-szentek napja ez évben vasárnapra esik. Ez ügyben az összes vasutak értekezleteket tartottak az I. pécsi betegsegélyző és temetkezési egyletben, a hol a személy- és utipodgyász szállítására nézve új olesó zónadijszabás lép életbe.

*
 7 Ritka tünemény. Boros Zsiga jól szervezett zenekarász a tegnapesti tányérozásnál egyetlen egy hamis hatóst sem kapott. Mérvadó körökben ama sejtésnek adnak kifejezést, hogy az eset csak úgy történhetett meg, hogy a Zsiga gyerek tévedésből éppen a hamis hatosokat esente ki a tányérből.

*
 8 A megye köréből. A megye alispáni hivatala által szigorú rendelet eresztetett szélnek, a melyben lakonikus rövidséggel felszólíttatnak az alantasabb közegek, hogy ezentúl ne *szenvedő*, hanem mindig *cselkő* alakban irassanak általuk a jelentések. Együttal tudomásukra hozatik a főbirói hivataloknak, hogy a megye a belügyminiszter által értesített, hogy az esetben, ha valamely cigány által lakatott helyen ló találtatnék, azonnal vétessék el a ló, s a mennyiben szigorubb eljárás szükségeltetnék, úgy az azonnal esközöltessék, mert a cigányok lovasíttatása nem engedtetik meg. Ennyi adatik tudtára a főbirói hivatalnak stb. stb.

*
 9 Nagyszabásu mű. *Süveges* Lipót túske-gunarasdi kir. ítélőtáblai ajtónálló legközelebb kiadja sajtó alatt levő könyvét, melyben a táblai decentralizációk és ezzel kapcsolatban az ajtónállóság fontos működését írja le történeti sorrendben — Szent Istvántól napjainkig. A könyvet *Kopó* Péter reczeg-piszmagi főkaputánácsosnak ajánlotta a szerző.

emvizsgházi Pátrý Alabárd

pécsi jogonezpátri ultimói.

Azt kérdezte tőlem az egyik profeszorom, hogy mit szeretek inkább: a jogtörténetet-e, vagy az etikát. Óh tekintetes úr — volt a válaszom — én imádom az *Ettikát*.

*
 A gyerekek legközelebb matinéet rendeznek. Lesz azon fölolvadás, szavalás, értekezés és végül vacsora. Nagyon természetes, hogy én is résztveszek a — vacsorán.

*
 A mióta meghalt a nagybátyám, azóta még aludni se tudok. Mindig, de mindig eszembe jut az ő áldott jó szive meg a — közjegyző.

zerkesztői dudaszó.

Z. M. Nagyon szépen van írva, de nem jól. A kalligrafia nem segíti ki a rossz stílust. — Pönöge. A versekből is, az adomákból is bön-gészünk, mint látja. A régebben beküldöttek épp azért

nem láttak napvilágot, mert már más lapban láttak napvilágot. — Szúrós atyafi. Nagy bunda szagavan. Az ilyen intenzív illat még a meztlábos Jankó orrát is elfacsarja. — B. B. Csak türelem! Megjön az is. — Kilenczágu. Szép kis agancs az a kilenczágu korona. Hát még ha azt a kilenczet megtoldja vagy négygyel a fiatal menyecske a vén kecske homlokán: minémü ki-tüntetetes agancs-kiállítás léssen abból! — V. K. Rend-es munkatársunk. — Pipacs. Helyesen züg a zöngemény. Jövendeni fogatik. — S-s. Válogatunk belőlük. — Lupi. Talán inkább: lopi? A viccek, mikor megláttak bennünket, örömtől boldogan rohantak keblünkre ezzel a fölkiáltással: „Csakhogy megint viszontláthatjuk a mi szülőapánkat!“ A fiui szeretet e nyilvánulása, higgye el, meghatott bennünket s mi köszönetet szavazunk önnek, hogy már-már elveszettnek hitt gyermekeinket visszahozta a szülői házhoz. Azt hiszi ön, hogy mi nem olvassuk a „Veréb Jankó“-t?

VERÉB JANKÓ NAPTÁRA.

Veréb Jankó a bekövetkezendő fillokszerás szökő 1892-ik esztendőre képes és képtelen vicczekkel csordultig teli

NAPTÁRT

szándékozik kiadni.

Kezére fognak dolgozni ebben a nagy munkában az ő hű zsöllérei: Buczkó Bernát, a ki a szab. kir. észt adja hozzá, Kakutyi és Makutyi, Gugyi Pétör és Kobak Pál stb. ezeken kívül az írástudók: Dr. Muki, Indigó-pinty, Mukimírék-bég, Quiproquo, Le-Tor stb. egész se-rege a vicczfaragóknak.

A rendes naptári részen kívül, (mely tehát pótol bármi más koriandrúmot) kaczagató, humoros dolgokkal léssen tömve a vastag könyv, benne számos **új illusztráció.**

E kitünően mulattató naptárra, mely 8—10 nagy ivnyi terjedelemben, október elején jelenik meg, a Veréb Jankó kiadóhivatala

előfizetést nyit,

és pedig akként, hogy *a Veréb Jankó rendes előfizetői s a kik e naptárra előre fizetnek, ötven krajczárért* kapják meg a naptárt.

Eladási ára nagyobb lesz.

Az előfizetési pénzek a Veréb Jankó kiadóhivatalába (Pécs, Széchenyi-tér 12. sz.) küldendők.

